

Epafrász, a szolgatárs

Epafrász az Úr áldott eszköze volt és Pál apostol hűséges szolgatársa. Valamennyiünk számára igazi példakép. A *Vezérfonal* szerint március első vasárnapján befejezzük a *kolosséi levél* tanulmányozását.

Kolosse városa a termékeny Lükosz-völgyben helyezkedett el, Laodicea és Hierapolisz közelében. A vidék lakosai hajlottak a panteista és gnosztikus eszmék felé, ezért Pál apostol éppen ezektől a tévutakatól óvta őket. (illusztr.: A Biblia kézikönyve.)

A kolosséi keresztyén közösség Pál apostol efézusi munkálkodásának (kb. Kr.u. 52-55.) idején jött létre, különleges térítő és igehirdető tevékenységének eredményeképpen. Valószínűleg ennek az időszaknak az elején történt, hogy a Lükosz-völgyi Kolosséba való Epafrász Krisztus hitére tért.

Dolgozott és imádkozott

Mint szorgalmas ember (4,13 – ez a tulajdonsága kétség kívül tettett Pálnak: 1Kor 15,10) hamarosan Krisztus megbízható szolgájává lett. Epafrász sikeresen dolgozott és imádkozott a gyülekezetekért.

A Rómában házi őrizetben levő Pálnál tett látogatása alkalmával jó híreket vitt a kolosséiakról, de a nyugtalanító jelenségekről is beszámolt az apostolnak.

Epafrász nevével több helyen is találkozunk Pál apostol Kolossébeliekhez írt levelében. Kol 1,7-ben

Pál úgy ír róla, mint aki által a kolosséiak megismerték az evangéliumot. Ez alapján arra gondolhatunk, hogy Epafrász volt a gyülekezet alapítója. Majd a Kol 4,12-13-ban Pál üdvözlétét küldi Epafrász nevében is a gyülekezetnek.

A két idézett bibliaversből az is kiderül, hogy Epafrász is kolossébeli („Epafrász, aki közületek való ...”), aki nemcsak Kolosséban végzett szolgáló munkát, hanem a Lükosz-völgyben fekvő városokban, Laodiceában és Hierapoliszban is, sokat fáradozva a testvérekért, hogy megmaradjanak mindabban, ami az Isten akarata.

A „fogolytárs”

Epafrász nevét a Filemonhoz írt levél is említi. A Filemonhoz írt levél 23. versében Epafrászt Pál „fogolytársának” nevezi Jézus Krisztusban. Nem teljesen egyértelmű, hogy Epafrász szó szerint Pállal együtt került börtönbe, avagy irodalmi szó-

használattal „fogollyá tétetett Krisztusban”, amikor keresztyénné lett.

Valószínű, hogy az előbbiről van szó. Ugyanis amikor Pál a saját bebörtönzésére utal, olyankor a *deszmiosz*, azaz „fogoly” szót használja (lásd Filem 1.), amit gyakran megtold a „Jézus Krisztusban” kiegészítéssel, arra utalva, hogy nem politikai okokból tartják fogva, hanem Krisztusért. Ezzel tehát a bebörtönzésének teológiai értelmezést ad. Viszont, amikor a vele együtt bebörtönzöttekről beszél, a *szünaikhmalotosz* kifejezést használja, mintegy a fizikai bezártság és fogolylét leírására, a teológiai értelmezést félretéve.

Azonos a filippibeli Epafróditoszal?

Habár az Epafrász név valószínűleg az Epafróditosz rövidített formája volt, nem biztos, hogy a Kolossébeliekhez és Filemonhoz írt levelekben említett Epafrász azonos lenne a filippibeli Epafróditoszal (Fil 2,25; 4,18). Legalábbis így vélekedik Wayne Stacy, aki a Közép-Nyugati Baptista Teológiai Szeminárium újszövetségi tanszékén, Kansasben, professzori asszisztens. Egyrészt a fennmaradt írásos emlékek alapján tudható, hogy ez a név igen gyakori volt a görög-római világban.

Másrészt Epafróditosz valószínűleg filippibeli volt (Pál így hivatkozik rá a Fil 2,25-ben: „követetek és szükségemben áldozatot hozó szolgátok”), miközben Epafrász kolossébeli volt.

Az Úr eszköze – példakép

Két évezred elteltével valóban nehéz eldönteni, hogy a két név egy személyt takar-e, vagy pedig két különböző szolgálatteltevőről van szó? Tény, hogy Epafrász az Úr áldott eszköze volt és Pál apostol hűséges szolgatársa. Valamennyiünk számára igazi példakép.

HORVÁTH FERENC *lp.*, Margitta

A *szolgatárs*, a *szolgatársi közösség* – ezek a számunkra kedves fogalmak, mintegy közös hangként szólalnak meg a márciusi Szeretetben. Az itt következő két oldalon a legutóbbi, november 12-én Nyíregyházán megtartott TELEK-konferencia két előadásának szerkesztett változatát adjuk közre abból az alkalomból, hogy immár tíz éves a tiszántúli és erdélyi lelkipásztorok jól szervezett konferencia-sorozata (*összeállítás erről a témáról a 6-7. oldalon*).

DR. KOVÁCS JÓZSEF

A szolgatársi közösség áldása és hatása a misszióra

„Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést az Isten adta. Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja. ...Mert mi Isten munkatársai vagyunk...” (1Kor 3:6-15)

„...Elkísérte őt a béreai Szópatér, Pirrosz fia, a thesszalonikaiak közül pedig Arisztarkhosz és Szekundusz, a derbói Gájusz és Timóteus, valamint az ázsiai Tükhikosz és Trofimosz.” (ApCsel 20:1-4)

„Pál, Krisztus Jézus foglya és Timóteus, a testvér: Filemonnak, a mi szeretett testvérünknek és munkatársunknak, Appiának, a mi testvérünknek, Arkhiposznak, a mi bajtársunknak...” (Fil 1-3)

Bevezetés: Amikor nincs közösség:

- A lelki vezetés meggyengül és bizonytalanná válik.

- A szolgálattelévő lelki élete károsodik.

- A gyülekezet(ek) egysége veszélyeztetve van.

Több oldalról lehet megvizsgálni a *szolgatársi közösséget*. Itt leginkább a lelkipásztorok közösségére utalok, de fontos a gyülekezeti munkások lelki közössége is.

1. Mint lelki közösség

Egy néphez tartozunk és csak azután egy szakmai közösséghez. A Krisztus testében lelki egység van, és ennek legfőképpen a lelki munkások között kell megvalósulnia. A szolgálattelévők nem egy külön testet képeznek, hanem ugyanannak a testnek részei. Nekik példaként kellene a gyülekezet előtt állniuk: „...példaképei a nyájnak” (1 Pt 5:3b).

Ebben a lelki közösségben fontos:

- az igével élés
- imádkozás
- egymás intése
- Isten imádata
- a Lélek életének kiáradása

2. Mint „szakmai” közösség

Munkatársak vagyunk, ezért szükségünk van egymás tapasztalataira, tudására. Tanulhatunk egymás képességeiből. A lelki képzésnek ez a krisztusi modellje.

A munkánk komplementáris (egymást kiegészítő): „Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést az Isten adta” (1Kor 3:6). Egyik sem elég önmagában, egyik sem különb a másikinál. Ezért nem lehetünk féltékenyek egymásra.

Szívesen kell egymással közölnünk erőforrásainkat és szívesen kell vennünk egymás segítségét. Lehet valaki épp „rajtunk tanulja” a szolgálatot.

Legyünk készek egymástól tanulni. Ne legyünk olyan büszkék, hogy azt gondoljuk: minket senki sem taníthat. A bölcs mindenkitől tanulhat.

3. Mint lelki támasz

A lelki szolgálat nehéz, hisz szellemi háború közepette történik. Támad minket a Sátán, mert:

- igét hirdetünk
 - a gyülekezet jó rendjén munkálkodunk
 - intünk és figyelmeztetünk
 - mert mi sem vagyunk tökéletesek (vétekezünk és tévedünk)
- Miben lehetünk támaszai egymásnak:*
- imádkozunk egymásért
 - tanácsoljuk egymást
 - buzdítjuk és bátorítjuk egymást, új perspektívák tűnnek fel előttünk

4. Mint a lelki fejlődés elősegítője

Milyen dolgok segítenek a lelki fejlődésben, ha egy szolgatársi csoport tagja vagyok?

- Látjuk, hogy szolgatársaink, hogyan követik és szolgálják Krisztust, és ez példaként és bátorítólag hat ránk
- Elszámoltatható/megkérdézhető vagyok
- Megtanulok túrni és szeretettel szolgálni: egymás terhét hordozni
- Megtanulunk együtt munkálkodni és egymást kiegészíteni. Örömmel fogadjuk és tiszteljük szolgatársaink lelki ajándékait.
- Az engedelmisség (alávetettség) lelkigyakorlatának megélése, lelki életünk fejlődésének egyik oldala.

Alávetettség lelkigyakorlata:

„Aki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét és kövessen engem” (Mk 8:34)

„Engedelmeskedjétek egymásnak Krisztus félelmében.” (Ef 5:21)

Az önmegtagadás egy kifejezőmódja annak, hogy megértjük, nem kell mindig a mi akaratum szerint cselekedjenek, és hogy boldogságunk nem attól függ, hogy megkapjuk-e azokat a dolgokat, amiket szeretnénk.

Mit nem jelent az önmegtagadás:

- önmagunk megvetését
- identitásunk elvesztése (Jézus sem vesztette el).

Hanem azt jelenti, hogy másoknak is helyet adunk – mások érdekeit a magunké fölé helyezzük

„Az alávetettséggel járó szabadság: az a képesség, amely szerint megszabadulunk attól a rettenetes teheről, hogy saját akaratumkat érvényesítsük.” (Richard Foster)

A legtöbb probléma a gyülekezetben és a szolgatársak között is abból adódik, hogy a testvérek nem tudnak lemondani, engedni. Azt tartjuk, hogy egy szent célért küzdünk, pedig csak saját véleményünket akarjuk kivitelezni.

Mit jelent az engedelmisség, alávetettség:

- hogy szolgáljak tekintem magamat,
- hogy értékelem mások személyét, véleményét.
- Társaimat az Úr szolgáljak tekintem és hiszem, hogy az Úr szólal meg általuk.

(Folytatás a 7. oldon)

A szolgatársi közösség titka és áldása a misszióra

Jóáb látta, hogy elöl is, hátul is támadás fenyegeti, ezért kiválogatta egész Izráel színe-javát, és csatarendbe állította őket az arámokkal szemben. A hadinép maradékát pedig testvérének, Abisajnak a vezetésére bízta, és az ammóniakkal szemben állította csatarendbe. Ezt mondta: *Ha az arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre! Ha pedig az ammóniak lesznek erősebbek nálad, akkor én megyek segítségedre. Légy erős, szedjük össze az erőnket népiünkért és Istenünk városaiért! Az Úr pedig tegye azt, amit jónak lát!* (2Sám 10:9-12)

Hamarosan tízéves lesz a HTELEK, és ezért is fontos mérlegelni, hogy mit jelent a szolgatársi közösség, és hogyan kell ezt az Úr szerint gyakorolni. Mondanivalómat Jóáb beszéde foglalja össze, amelyben szó van alázatról, munkamegosztásról, kölcsönösségről és bátorságról, a gyülekezet javát szolgáló áldozatról és a kockázatvállalásról.

A történet azzal kezdődik, hogy az ammoniták királya, Náhás meghalt, és fia, Hánun uralkodott helyette. Dávid követeket küldött, hogy vigasztalják őt apja halála miatt. De az udvari nagyurak meggyőzték a királyt, hogy Dávid szándékai gonoszak, és mélyen megalázva küldte vissza Dávid követeit. Ezzel kiprovokáltak egy háborút, amelyre felbérelték az arámokat (szíreket), hogy harcoljanak Izráel ellen. Az ammoniták egy erődített városban kerestek menedéket, az arámok a nyílt mezőn gyűltek össze, Jóáb és emberei pedig kettejük közé szorultak.

A leírás egyszerű, tárgyilagos beszámoló. Csak Jóáb beszédében van említve az Úr neve. Kissé zavar minket az, hogy ez a marcona katonameger, ez a keménykezű, véreskezű hadvezér beszél nekünk Istenről... Vajon csak azért válik kegyessé, mert érzi, hogy bajban van? Hát épp Jóáb kell prédikáljon nekünk?

Miért ne?! Az igazság akkor is igazság, ha Jóáb szájából halljuk. (Még akkor is, ha a Bálám szamara mondja.) Egy megszívlelendő beszéd ez, amelyben a szolgatársi közösség mintapéldáját látjuk: „Ha az arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre! Ha pedig az ammóniak lesznek erősebbek nálad, akkor én megyek segítségedre. Légy erős és legyünk bátrak népiünkért és Istenünk városaiért! Az Úr pedig tegye azt, amit jónak lát!”

Alázat – az egységhez

Mindenekelőtt az alázat hangja szólal meg Jóáb beszédében: „Ha az

arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre!” Jóáb vitéz férfiú volt, de nem volt beképzelt, hogy azt higgye, erre a feladatra most is megfelelő... Lehet, hogy ma nem fog megfelelni! Sok győzelmet aratott már, de nem bízta el magát, hogy ez most is így lesz. Nem szégyellt segítséget kérni testvérétől.

Az alázatos ember elismeri végeségét, épp ezért nyitott arra, hogy segítséget kérjen és fogadjon el. Kész tanulni, és nem veti meg a jó tanácsot. Az alázat azért fontos a szolgatársi közösségben, mert e nélkül nincs egység. „Kérlek azért titeket... járjatok úgy, mint illik elhívatosokhoz, ...Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben, Igyekezvén megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelességében.” (Ef 4:1-3) Az erények itt láncolatban vannak: egyik a másik nélkül lehetetlen.

Munkamegosztás – a működéshez

Egymás értékelése a közösségben lehetővé teszi a munka megosztását, hiszen mindegyik tag értékes. Abisaj az ammóniaiak ellen lett küldve, Jóáb a szírek ellen. Bölcs stratégia akkor, ha az ellenség szét van szórva: nem egy helyre kell összpontosítani a csapatokat! Nem egy helyre kell gyűjteni a lelkipásztorokat! A munkát meg kell osztani. Miért lagnának a lelkipásztorok a városban, amikor a missziómező a falvakon van?

Isten különböző ajándékokat adott az övéinek (1Kor 12:4-7), és fennáll a veszély, hogy különböző ajándékaik miatt alsóbbrendűnek vagy felsőbbrendűnek képzelik magukat.

De Pál apostol szerint: „Nem mondhatja a szem a kéznek: Nincs rád szükségem!” (1Kor 12:21). Jóáb sem mondhatta Abisajnak: Nincs rád szükségem! A csapatban minden ember értékes! Osszuk meg egymás között a munkát! Becsüljük meg a munkatársakat!

A kölcsönös segítség – erőt ad

A kölcsönösség a munkamegosztásnak természetes velejárója, következménye. „Ha az arámok erősebbek lesznek nálam, jöjj segítségemre! Ha pedig az ammóniak lesznek erősebbek nálad, akkor én megyek segítségedre.” A szolgatársi közösség lényege az a felismerés, hogy a tagok egymásért vannak, nem pedig egymás ellen. Ebben van az áldás és az erő. Nincs megengedve, hogy pártokat alapítsanak egymás ellenében! Mint például Korinthusban: „én Pálé vagyok, én meg Kéfásé, én Apollósé...” (1Kor 1:12). Ellenkezőleg, egymás terhére kell hordoznunk, hogy betöltsük a Krisztus törvényét (Gal 6:2).

A kölcsönösséghez szükséges a bátorság: „Légy erős, szedjük össze az erőnket (legyünk bátrak) népiünkért és Istenünk városaiért!” Szó szerint: „mutassuk erőseknek magunkat”.

Mikor az ütközet elkezdődik, ne somfordálj el félénken! Fel kell vállalnod a harcot! Ne mondd, hogy az nem a te ügyed (gyülekezeted, körzeted). Az ügyet nemcsak „kezelni”, „menedzselni” kell, hanem harcolni kell érte! „Legyetek erősek... Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét” (Ef 6:10-11).

Az erő nem magunkból jön: Isten fegyverzete tesz bennünket erőssé. A Szentlélek erősít meg. Ha alázattal a közös ügyért élünk és harcolunk, bátrak lehetünk. Ha nem vonjuk ki magunkat, amikor szolgatársunk nehéz harcba kerül, a kölcsönösség jegyében mi is számíthatunk a segítségére.

Az Úr népe javára

„Népiünkért és Istenünk városaiért!” Amikor segítjük egymást, kérdezzük meg: miért tesszük ezt? „sem húzledő beszéddel... sem a telhetetlenség színeiben nem léptünk fel soha, ...sem emberektől való dicsőítést nem kerestünk” (1Thesz 2:5-6). Nem önmagunk hírnevéért, múlandó jutalomért; nem hitetessel, ravaszsággal, képmutatással – nem ez a végső cél!

(Folytatás a 11. oldon)

Szolgálati kerekasztal-tanácskozás

Január 22-én tartottuk A szolgálati kerekasztal-tanácskozásunkat Nagyváradon. Az előző évek hasonló megbeszélései bizalom gerjesztőnek, közösség fejlesztőnek, igazi segítőségnek bizonyultak.

Kezdő áhítat

Bevezető imádkozásra az 1Pt 1, 3-5 alapján Bálint Pál, oktatási alelnök tv. buzdított. Ezt követően Dr. Kovács József főtitkár tv. kért, imádkozzunk egymásért, hogy a nap legyen csendes ilyen értelemben. Gyülekezeteink is tegyék ezt beszámolóink nyomán.

Nőszövetség

Először a különböző alszövetségek képviselői kaptak szót. A nőszövetségünkről megtudtuk Bálint Pálné Ibolya elnök és Vékás Erzsébet titkár testvérnőtől, hogy egy új tanulmányt készítenek az Úr szolgálatában állt névtelen nőkről. Ezzel forrásanyagot ajánlanak a női köröknek. Szeretnének tanfolyamot indítani női vezetők felkészítésére, amihez pénzre lenne szükségük. Imatámogatást kértek a csendesnapokról anyagi okok miatt elmaradó nőkért.

Vasárnapi Iskolai Szövetség

A VISZ-tájékoztatót Borzási Istvánné Márta elnök testvérnő tartotta. Imatémájuk: megfelelő táborvezetők és tanítók találása, roma hét szervezése, jó témák előkészítése, legyen-e folytatása és

milyen irányban a pedagógus konferenciának? Népszerűsítik a tapasztalaton alapuló tanítási módszert, a bibliai ismeretek vetélkedőit.

Ifjúság

Az ifjúsági szövetség részéről az újonnan választott elnök, Deák Zsolt, brassói meghívott lp. szólalt meg. Gondolkodnak 25+ és 30+ konferenciák tartásáról. Honlapjukon bibliai témák megvitatását, fiatalok ismerkedését is javasolják. Kérik, hogy az országos ifikonferenciákon legyen jelen minél több lelkipásztor.

Teológiai oktatás

A következő szakasz a teológiai oktatásról szólt. A bibliaiskola diákjai gyakran kis gyülekezetekből jönnek. Imatémájuk a diákok számának emelkedése, missziós tevékenységének kiszélesedése és rendszeressé válása valamint lendületük fokozódása. Teológiánkon a lelki mentor kérdése megoldatlan. A legátusoknak szükséges néha tapasztalt lelkipásztorok szolgálatának meghallgatása is. A könyvtárunkat és a levéltárunkat tovább kell fejleszteni. Olykor gond a végzetek elhelyezkedése.

Lapjaink

Majd lapjaink helyzetéről, céljairól hallhattunk. Mindenik esetében több előfizetőért, a határidőket betartó munkatársakért, több színes oldalért imádkozunk.

A Szeretetnél gyorsabb tudósításokra, rövidebb és világosabban megfogalmazott, gondolatébresztő írásokra van szükség. Az Üdvüzenethez élő bizonyágtételeket várnak. Létezik Mustármag-előzetes blog. Híreiket inkább honlapokon közlik.

A Harmatcseppek szerkesztősége örömmel fogadja a gyermekek beküldött rajzait. Több lapunk pályázati támogatást is élvez. Hála az Úrnak!

Hargita tábor

Aztán a Hargita táborbeli tevékenységek, tervek és javaslatok kerültek terítékre. Buzdítást kaptunk több táborozó toborzására, az adott hetek jobb és pontosabb reklámozásával. A Barnabás-ház hátrányos helyzetű táborozókat fogad. Imádkozunk rátermett lelki munkásokért, jó szervezőkért, megfelelő számú adminisztratív személyzetért, sok megtérésért és megújulásért. Isten segítségét várják adósságuk törlesztéséhez is.

Valóságos áldás a különböző tevékenységeket végző testvéreinkkel találkozni, imádkozni és tanácskozni. „Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!” (Zsolt 90,17).

VASS GERGELY

A választások előkészítése

Folyó év január 28-án Szilágyperencsenben találkoztak a szövetség lelkipásztorai, hogy a március 18-19-én Szilágyballán esedékes Választókongresszust. A Belső Szabályzat értelmében a missziókerületi közgyűlések megválasztották jelöltjeiket a Szövetség Tanácsába, ahogy erről már beszámoltunk. Második lépésként a lelkipásztorok gyűlésére hárult az a feladat, hogy a tanácstagságra jelöltek közül a Szövetség Elnökségébe jelöljenek lelkipásztorokat és jelöltek állítsanak különböző tisztségekre. A perencesi gyűlés a követ-

kező jelöltek állította. Az elnöki tisztség betöltésére Borzási István és Kovács József, a főtitkári tisztség betöltésére Borzási Gyula és Veress Efraim, a főtitkár helyettes tisztségre Budai Lajos és Szűcs Sándor lettek jelölve.

A lelkipásztorok gyűlése az alelnöki tisztségre négy személyt jelölt Kis Juhász Vilmos, Kovács Gyula, Borzási Pál és Kiss Zoltán lelkipásztorok személyében. Ezekhez még csatlakozik az a három személy, akik nem lesznek megválasztva az elnöki, főtitkári és főtitkár helyettes

szolgálatra. Így a Kongresszus elé hét személynek a neve kerül majd, akikből négy alelnököt választunk.

A lelkipásztorok jelölését a Kongresszus módosíthatja, úgy hogy különböző tisztségekre más személyeket is jelöl, vagy hogy az állított jelöltek más tisztség betöltésére javasolja.

A Kongresszus esetleges jelölmódosítása után következik, hogy a plénum elvégezze a választásokat.

Imádkozzunk, hogy a szilágyballai Választókongresszus legyen egy áldásos testvéri találkozó.

KOVÁCS JÓZSEF főtitkár

Meghívó a Választókongresszusra

Szeretettel közöljük közösségünk testvériségével, hogy ha az Úr akarja és élünk, a *Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége 2011. március 18-19-én* tartja a soron levő választó-kongresszusát a szilágyballai magyar baptista imaházban (Fő utca 171. szám).

A kongresszus mottója: „Uram, újíts meg bennünket!” (Zsolt 80:20)

Felkérjük a szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket, hogy az alábbiak szerint képviseltesék magukat választókongresszusunkon: 21-50 tagig 1 képviselővel, 51-100 tag között 2 képviselővel, 101-150 tagnál 3 képviselővel, 151-200 tag esetén 4 képviselővel, 201-250 tag között 5 képviselővel, 251-300 tagig 6 képviselővel, 301-350 tag között 7 képviselővel, 351-400 tag esetén 8 képviselővel. Ezen felül minden megkezdett 50 tag után egy-egy képviselőt küldjenek. Olyan körzetek esetében, ahol leánygyülekezetek is vannak, a leánygyülekezetekben lévő tagok számát az anyagyülekezethez kell adni, így az anyagyülekezetek az összlétszám függvényében küldhetnek képviselőket. Az 50 tag alatti körzetek a lelkipásztoron kívül küldhetnek még egy képviselőt.

Szeretettel várunk mindenkit!

A gyülekezetek küldötteit *péntek este 6 órára hívjuk*, amikor ünnepi istentiszteletet tartunk, ígét hirdet Tony Peck, az EBF főtitkára. Azt követően az új tanács tagjai találkoznak neves vendégünkkel rövid ismerkedésre és megbeszélésre.

Szombat reggel 9 órakor imaáhitattal kezdünk. Néhány beszámoló elhangzása után választásra kerül sor a plénumban. Ismét lesz lehetőségünk meghallgatni Tony Peck, EBF főtitkár testvérünk igehirdetését. Valószínűleg délután 2-3 óra között fog kezdődni az eltávozás előtti ebéd.

Kitartóan imádkozzunk, hogy Isten jelenlétében olyan vezetőket válasszunk közösségünk élére, akiket Isten megáldhat és felhasználhat a következő mandátumban, az ő terveinek megvalósításában. Hasonlóképpen kérjünk számukra elegendő lelki-testi erőt, egészséget, bölcs munkamegosztást sokrétű feladataik betöltéséhez.

BORZÁSI ISTVÁN, elnök – **KOVÁCS JÓZSEF**, főtitkár

A TELEK, vagyis a Tiszántúli-Erdélyi Lelkimunkás Konferenciák létrejövetele

Március 11-13. között két helyszínen, Szatmárnémetiben és Szilágysámsonban találkoznak az országhatár két oldalának szomszédos sávjában szolgáló lelkipásztorok, lelkimunkások. Az évente kétszer megrendezett konferenciák sorozatában ez lesz a 20. alkalom. Tíz éves tehát a TELEK. Az alábbiakban **KATONA LÁSZLÓ** nagyvarsányi lelkipásztor visszaemlékezése következik.

1990 augusztusában, Budapesten, az un Blackaby konferencián összetalálkozott két, egymást addig csak futólagosan ismerő szolgatárs: ifj Gergely Pál ippí, és Katona László nagyvarsányi lelkipásztor. Ismeretmélyítő beszélgetés és barátkozás közben a következő évi találkozókat beszéltek meg egymással.

Gergely testvér családjával 2000 tavaszán Nagyvarsányban szolgált, és hozta a két gyülekezet közötti partnerség gondolatát, megbeszélve az ippí előljárókkal is. A varsányi előljáróság imaközösségi feltárás-ismertetés után igent mondott a kapcsolatra, majd annak az évnek az októberében visszalátogatták az ippí testvéreket: tulajdonképpen az előljárók a feleségekkel, körülbelül 25-en.

2001 februárjában Katona testvér Ippon szolgált, de a kibontakozó kapcsolatra nézve az ő szívébe is érkezett egy ige Istentől, az 1Krn 25: 5: „Ezek mind Hémán fiai voltak, aki az Isten dolgaiban a király látnoka volt, hatalma növelésére.” Ennek az igének az inspirációjában az ippí pásztorlakásban már arról folyt a két szolgatárs beszélgetése, hogy Isten ebben az igében többről beszél, mint két lelkipásztor és gyülekezet kapcsolatáról, hanem olyan fiakról, akik a „Király látnokai”, és „akik hatalma növeléséről” az ige és Szentlélek erejében gondolkodnak.

De kik azok, akikről Isten beszél? Ezzel a kérdéssel átmentünk Nagyfaluba Szekrényes Pál testvérhez, Dr. Vass Gergely testvérhez Zilahra, majd a hazavezető úton Katona tv. Vékás Zoltán tv.-hez Szatmárnémetibe.

Talán egy hónap múlva ismét egy erdélyi szolgálat kapcsán Katona tv. Bándi Sándor tv-t, és Gergely István tv-t személyesen megkereste a kapcsolat gondolatával. Isten minden szolgatárs szívében nyitottságot, készséget, szükségérzetet adott erre a kapcsolatra. Akkor, az ippí evangélizáció után úgy váltunk el, hogy Gergely tv. a Szilágy-

ságból hívogatva szolgatársakat, Katona tv. pedig a Nyírségből, ősszel háromnapos találkozóban együtt leszünk.

Ez meg is valósult 2001 őszén Nagyvarsány és Nyíregyháza helyszínekként. Nyolc erdélyi lelkipásztor, és nyolc nyírségi lelkipásztor vett benne részt. Péntek és szombat világos időszakában együtt voltak a pásztorok a Biblia tanításai és a misszió tanulságai fölötti tapasztalatcserében, egymás felé bizonyosságtételek, igei látások elmondásában, esténként pedig nyolc nyírségi gyülekezetben gyűjtöttak fényt a pásztorok Istentől. Vasárnap gyülekezetekben való egész napos szolgálatok után búcsúzó istentiszteletra ismét egy gyülekezetben találkoztunk és a vendég pásztorok adták a tanítást rövidebb vagy hosszabb időmértékben.

2009-től bekapcsolódtak a Kárpátaljai testvéreink is e munkába. Mindezekben a Szentlélek vezetését tapasztaltuk, és sok-sok áldást pásztori, igehirdetői munkánkhoz. Gyülekezeteink felé pedig egyfajta lelkeségi út ábrázolódhatott ki már az első találkozásban.

Jósafát és Akháb példájából tudjuk, hogy ha az Istentől kapott képes-

ségeinket az istentelenek támogatására adjuk, akkor Isten népe megcsúszhat és pusztul. Viszont mi ennek ellenkezőjét valljuk szükségesnek: az Istentől kapott lehetőségeinkkel egymást illik támogatnunk, akik szintén Isten gyermekei, szolgálói vagyunk. Ezt törekszünk megélni e kapcsolatban.

Jelentősége szolgálatunkban

Bátorít: az elhivatást érzőkre, hit, erkölcsi és közösségi életben megújulására. A történelmi okok miatt megszakadt együttműködésünk újra kezdésére. Istennel való kapcsolatunk továbbépítésére. Bibliikus intelligenciánk növelésére. Emberi kapcsolatokra való alkalmasságunk növelése.

Késztetést ad: Közös hitelvi és missziói gondolatrendszer kialakítására, a baptista missziót érő kihívásokban. Morális és közösségi érték-kutatás, megosztásra. Közösségi és egyéni erkölcsi életünk kérdéseinek szolgatársi átbeszélésére, mintaként élet kialakítására, szolgálati „én-képünk” bibliikus formálásához. Szolgálati készségeinkbe beépíthető ismeretek kutatása. Pl: döntésre hívás, kezdeményező készség, szellemi hatalommal való szolgálat, stb. Vonatkoztatás lehetőségét adó ismeretek igénybevételére.

A TELEK nem szervezet, szervezkedés, hanem együttműködés, spiritualitás!

Kérdezett: HORVÁTH FERENC lp.

Illusztráció: Katona László lp. igét hirdet a krasznai fúvósta-látogatáson, mellette Kiss Zoltán, Budai Lajos, Módi Miklós és Gergely Pál lelkipásztorok.

Helyszínek, témák és az előadók névsora

- I.** 2001. NAGYVARSÁNY, NYÍREGYHÁZA. Témája: *Szabadság és formálódás* – Kiss Z., *Isten munkája bennünk* – Bándi S. *Az Úr keze velünk van* – Kovács Gy., *A bűnbánat jelentősége* – Gergely P.
- II.** 2002. ÉRMIHÁLYFALVA. *Szolgálat erőben. Solgálat Isten országában.* Lukács János és Katona László.
- III.** 2002. DEBRECEN, NAGYVARSÁNY. *A hiteles szolgálát* – Budai L., *Konfliktusaink* – Kovács J.
- IV.** 2003. MARGITA. *A pásztori szolgálátunk elemzése* – Lukács T., Varga S., Papp D.
- V.** 2003. NAGYVARSÁNY. *A szellemi harc* – Szekrényes P., Vékás Z., Péter I.
- VI.** 2004. IPP. *A lelki ház építése* – Papp D., Bató T., Pesti Cs., Dóczy Á., Beke L., Tóth Z., Sáfrány T., Tömöri G., Komáromi T., Balogh B.
- VII.** 2004. NYÍREGYHÁZA, TUZSÉR, HAJDÚBÖSZÖRMÉNY. *A gyülekezet anyyala. A lelkipásztork küldetése* – Borzási I. Kovács J.
- VIII.** 2005. PERECSEN. *A lelkipásztork mint az egység munkása* – Papp D., Katona L. *Egyház a társadalomban* – Dr. Mészáros K. *Szolgálátunk különböző élethelyzetben lévők felé* – Pető A.
- IX.** 2005. DEBRECEN – HÍD-ALAPÍTVÁNY, MÁTÉSZALKA. *Szentségünk és misszióink kölcsönhatása* – Vékás Z., Bálint P., Gergely I.
- X.** 2006. ZILAH, KRASZNA. *Sáfárkodás* – Komáromi T., Bató T., *Férfinap: Sáfárság* – Dr. Szűcs Z., Dobos P.
- XI.** 2006. H.BÖSZÖRMÉNY – SZERETETHÁZ, NAGYVARSÁNY. *A lelkipásztork motivációi. Reménységünk és a hajtóerőink.* – Dr. Kovács J., Pardi F. Szűcs S.
- XII.** 2007. SZILÁGYNAGYFALU. *A lelkipásztork felelőssége és feladata, a gyülekezet Istent dicsőítő munkájában* – Balogh B., Pesti Cs., Papp D., Pető A., Veress I., Sinka Cs., Takács Z., Katona L.
- XIII.** 2007. BERETTYÓÚJFALU, VÁMOSPÉRCES, NAGYDOBOS. *Lelkipásztork a mérlegen* – TELEK-elemzés – Budai Lajos, Albert Zsolt, Gergely Pál, Gergely István.
- XIV.** 2008. SZILÁGYSÁMSON. *Szolgálát és/vagy karrier. A pásztori és missziói víziók* – Tömöri G., Pesti Cs., Balogh B., Karancsi Cs., Sinka Cs., Papp D., Czákó I., Katona L.
- XV.** 2008. NAGYVARSÁNY, ÚJFEHÉRTÓ, DEBRECEN, BERETTYÓÚJFALU. *A demokrácia hatása gyülekezeteinkre, abban hogyan lehetünk Isten közösségei* – Borzási István, Fazakas György, Gergely Pál.
- XVI.** 2009. BIHAR, SZILÁGYSZENTKIRÁLY, ÉRSZŐLŐS. *A szilágysági, tiszántúli ébredések elemzése, lelki tanulmányai. Lelkipásztorki feladataink az ébredés érdekében* – Papp Dániel, Bándi Sándor, Tömöri Gábor, Komáromi Tibor.
- XVII.** 2009. DEBRECEN, NAGYVARSÁNY, BEREGSZÁSZ, KARCAG. *Az ébredés megmutatkozása a lelkipásztork személyiségében, szolgálátában. Istencapsolatában, szolgálátári viszonyában, magán életében, korjelenségek viszonyában* – Veres Efraim, Horváth Ferenc, Albert Zsolt, Pardi Félix.
- XVIII.** 2010. ERKED, ÉRMIHÁLYFALVA. *A lelkipásztork jelleme és növekedése a krisztusi jellemben* – Dr. László Imre, Cserés Attila, Takács Zoltán, Füstös Gyula.
- XIX.** 2010. NYÍREGYHÁZA, SZAMOSZEG, DERECSKE, KABA, BEREGSZÁSZ. *A szolgálátári közösség titka, ereje és áldása a misszióban* – Dr. Borzási István, Dr. Kovács József, Horváth Ferenc, Nagy István.

A szolgálátári közösség áldása és hatása a misszióra

(Folytatás a 2. oldalról)

• Hogy lemondasz jogaidról, köztük a tiszteletben és szeretetben részesülés jogáról.

Jézus engedelmissége:

Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhaláláig, mégpedig a kereszthalálig. (Fil 2:5-8)

Az engedelmisség a levelekben:

„Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. ...másokat különbnek tartsátok magatoknál” (Fil 2:3-4)

Hiszen erre hívtattatok el, mivel Krisztus is szenvedett értetek, és példát hagyott rátok, hogy az ő nyomdokait kövessétek: ő nem tett bünt, álnokság sem hagyta el a száját, mikor gyalázták, nem viszonzta a gyalázást; amikor szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem rábízta ezt arra, aki igazságosan ítélt. (1Pt 2:21-23)

„Engedelmeskedjétek egymásnak Krisztus félelmében.” Ef 5:21

Házirend-szabályok

Az engedelmisségnek is van határa: *„Istennel kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek”* (ApCsel 5:29).

„Magunkról nem nagy dolgokat gondolni, és másokról jó és magasztos dolgokat gondolni nagy bölcsességre és tökéletességre vall.” (Kempis Tamás)

Az engedelmisség (alávettség) aktusai:

- Istennel, Szentírásnak
- családuknak
- szolgálátársainknak
- egyéni embertársainknak
- közösségünknek
- megvetettek és elkeseredettek
- az egész világ

II. A szolgálátári közösség áldásai

- Egyértelmű bizonyágtevés: Jn 13:34, 35
- Elkerülheted az elszigetelődést, kiégést és a bukást
- Benne vagy Krisztus szolgálátári csapatában
- Bátorítást és erőt kapsz a szolgálátára és személyes lelki életre
- Hozzá járulsz a gyülekezet egységéhez és missziójának erejéhez.

KOVÁCS JÓZSEF, lp., Nagybánya

ALBERT ISTVÁN ZSOLT

„Órállók” – egy karizmániás csoport

Az elmúlt év végén a Romániai Baptista Unió Országos Tanácsa felfüggesztett néhány lelkipásztort, visszavonták felavatásukat és kizárták őket a közösségünkől. Szomorú, hogy Iosif Ton testvér is ezek közé tartozott.

Egy bankjegy szakértő figyelmeztette újonc kollégáit, hogy vigyázzanak, mert a hamis bankjegy megtévesztésig hasonlít az eredetire, ezért jól meg kell ismerni az EREDETIT. Ezzel a gondolattal megterhelve írom e sorokat, és azzal a szomorúsággal a szívemben, hogy értékes embereket veszítettünk el, akikért még mindig imádkozni kell.

Gyermekkoromban elveszítettem néhány vasárnapi iskolai tanítót, mert karizmatikusok lettek. Később rájöttem, hogy többről volt szó, és hogy a nyolcvanas évek végétől végig söpört egy szakadár hullám a gyülekezeteinken. Amikor a teológián erről a mozgalomról írtam egy dolgozatot, őszintén azt gondoltam, hogy ez már csak történelem. Öt évvel később, amikor a Bukaresti Teológiai Intézetben újra leadtam a szakdolgozatom félelem és gyötrődések között voltam, mert tudomásom volt, hogy a román testvérek között hasonló problémák jöttek elő. Most ez a kérdés fájó és közelről érint bennünket, ami egyáltalán nem történelem.

A karizmatikus mozgalom egy a bibliai szövegben megtalálható szó körüli látszatra szeretne felépülni. A „charisma” szó: szellemi jelent – vagy azt, amit a Szellem bennünk és általunk elvégez a közösség javára. Egy karizmatikus személy – az általános magyar szóhasználatban – egy talpra esett vezető egyéniség, ami ugyancsak pozitív értelmű kifejezés. De ettől messze van az előbb említett mozgalom, amelyik inkább túlkapásairól hírhedt és munkájukat több negatív dolog jellemzi. Balla Frigyes testvérem és barátom ezért figyelmeztetett engem, hogy inkább hívjuk őket „karizmániás”-oknak, mert megrögzötten ragaszkodnak az általuk szelleminek vélt megtévesztő tapasztalatokhoz. A karizmániás csoport, elsősorban nem egy hitelvi felekezet, hanem egy félreértelmezett hitelvekkel rendelkező és téves gyakorlatokban élő mozgalom, amit ezért nehezebb beazonosítani és felfedni, mint egy más vallási felekezetet. Meg kell még jegyeznünk, hogy a karizmániásokat általában a közös megtapasztalás köti össze, amik közösségi életüknek a legfőbb eleme, pedig az Úr gyermekei hitben járnak és nem a különös megtapasztalások útján.

A Órállók (románul Străjerii) mozgalma egy önmagát önkényesen Pastor Chris-nek nevező afrikai karizmániás vezető romániai csoportjaként indult. Pastor Chris létrehozta a Krisztus Nagykövetei Egyházat és azon keresztül munkálkodik szerte a világon, Romániában pedig az Órállók mozgalma karolta őt fel. Az Órállók minden egyes vezetője

Johannesburgban tanult a Pastor Chris dél-afrikai gyülekezetének keretén belül működő „Próféta iskolában”, és kapcsolatban álltak az általa vezetett „Gyógyító iskolával”. Weboldalukon elismerik, hogy azonos dolgokat gyakorolnak, bár mint állítják, ez az ő saját találmányuk. Az Órállók konferenciáin a beszámoló egy része az afrikai látogatásokról szól, és Pastor Chris áhítatos könyveit árulják, vagy osztogatják. Ha a forrás fertőzött, akkor a belőle készített étel is az lesz, bármilyen híres szakács készít belőle ételt.

Az elmúlt év folyamán meglátogattam az Órállók mozgalomának a magyar fiókközösségét – egy házi közösséget. Úgy jártam mint Pál Athénban: *háborgott a lélek bennem*. Hogy miért? Leírtam főleg magamnak, amíg frissek voltak bennem a benyomások és másoknak is, hogy legyenek elővigyázatosak. Erre az alkalomra, imádságban és bójtben készültem, elkísért a helyi gyülekezet egyik vezetője, odahaza imádkozott értünk a család és a gyülekezetvezető.

Pozitívnak látszó dolgok:

1. Kedves közösség, ahol sokan megosztanak egy pár személyes imameghallgatást (így megnyílnak és barátságosabbak lesznek), majd megtapsolják a munkálkodó Jézus Krisztust és a Szentszellemet. Az éneklés és beszélgetés lazító jellegű és igyekszik mindenkit beépíteni.

2. Felkarolják az olyan kiábrándult embereket, akik nem bírnak a saját problémáikkal és ezeket mások se igazán tudták eddig se megoldani. Otthonra találtak itt olyan „jó hívő” szempontból nézve zátonyra futott életű emberek, akik nálunk nem találják fel magukat és így mi őket elveszítettük.

3. Buzgó imádságok hangzottak el és bátorították a résztvevőket a bójtjre és ige olvasásra.

4. Az általam megvizsgált összejevetelen nem volt egyetlen extrém megnyilvánulás: nyelveken szólás vagy különleges gyógyulás sem (kivéve egy ellenőrizhetetlen fejfájást), de többször utaltak korábbi csodálatos megtapasztalásokra és gyógyulásokra.

Félelemre ad okot:

1. A postmodern filozófia és a New Age beszivárgása, amit ráadásul Isten Abszolút tekintélyének álcáznak. Például a Biblia írja, hogy Krisztus minden bűnünket és betegségünket elhordozta, szerintük a HÍVŐ nem lehet beteg. Ha orvosilag igazolható is a betegség, akkor sem úgy van – az csak a Sátán hazugsága, amit mi elhiszünk és így tényleg beteggé tesszük magunkat. Pál és közvetlen munkatársai komoly betegek voltak, és a nagy apostol nem gyógyította meg őket, még a gonosz lelket sem akarta kiűzni belőlük (Fil 2:27, 2 Kor 12:7-8, 2 Tim 4:20). Jób is, bár igaz ember volt, sokat szenvedett. Azt a látszatot akarják kelteni, hogy tanításukat a Bibliából veszik – ami ugye az abszolút tekintély, egyúttal tagadva az orvosi tekintélyt. Ez egy sajátos Biblia értelmezési

⇒ módszer, amely az ÉN-re teszi a hangsúlyt, mintha Isten szólna de a lényeg az én vagyok. A Gal 3:29: „*ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök*” így értelmezik „*hogyan enyém a világ*” (Pastor Chris: A Realitás Rapszódia, nov. 1, 2010). Mellékesen meg van említve, hogy Krisztusban az enyém minden, de a lényeg az, hogy az ENYÉM... Ez a mindent egybeolvasztó és a mindenben körülöttem forgó világ, nem az Isten Abszolút Igazsága. Pedig én is ki kell jelentsem alázattal, hogy „Jézus Krisztus értem halt a fán!”.

2. A tekintély, egy másik érdekes téma náluk. Miközben a Bibliát névlegesen elismerik, és ima buzdításukban használják is, számukra fontosabb a direkt kijelentés. Az összejövetel alatt a csoport vezetőnek és másoknak is vannak „benyomásai”, hogy szó szerint idézzem, amiket meg is osztanak az érintettekkel. Igyekeznek egy pozitív és jó irányba terelt légkört létrehozni, ahol könnyen elfogadod az ilyen kijelentéseket, sőt várod is, hogy le ne maradj. Helyet adnak kívülről jött igealkotóknak, hogy megmutassák, ők mindenkivel együtt tudnak dolgozni, néha felettebb előzékenyek. De ez csak azért történik, hogy a saját vezetőik látását és az azokhoz kapcsolódó személyes élményeiket kiemelhessék. A csoport szervezése autokratikusan történik, amit ügyesen burkolnak, de tipikusan jellemző a karizmatikus közösségekre. Két lehetőség van: „My way, or the highway”: „vagy úgy lesz, ahogy én mondom, vagy elmész”, itt nincs helye a köz akaratának. Az ilyen közösségekben nincs „gyülekezeti fegyelem” – csak osztódással történő szaporodás!

3. Látszólag nem akarnak kiválni a gyülekezeteikből / közösségeikből, sőt imádkoznak érte és azért, hogy adjon az Úr ébredést azokban. Csakhogy ez igazából úgy értik, hogy ők legyenek azok az előre beépített emberek, akiken keresztül Isten megújítja a cél közösségeket. Számukra ez a csoportos közösség fontosabb, mint a vasárnapi gyülekezeti együttlét, és a csoport vezetőinek a tekintélye fontosabb, a helyi gyülekezetük vezetőinél.

4. Megállapítható, hogy a csoport nem homogén, vannak akik aktívak és vannak kíváncsiskodók. Úgy tűnik, mintha a csoport egyfajta ugródeszka lenne, aminek az a feladata, hogy az érdeklődőket beépítése és valamiféleképpen továbbsegítse a „mélyebb” megtapasztalások / ismeretek felé. Egyfajta „keresztény okkultizmus”, amelynek szép a tálalása és csak találgatni lehet, hogy mi lehet az igazi célja vagy mi van mögötte?

5. Az egész közösségre jellemző a pozitív gondolkodás, mint pszichológiai és filozófiai hatás. A pozitív gondolkodás közepén az ÉN áll: én kijelentem...hogy az Ábrahám magva vagyok és e földnek az örököse..., én visszautasítom... a megfázás szellemét..., én elfogadom... a nekem kijelentett áldásokat..., én parancsolok... a félelem lelkének... én

megbocsátok magamnak...Ez a pozitív gondolkodás nagy kísértés a büszkeségem és az ó emberem számára, amiről azonban azt írja az ige, hogy meg kell öldököljem (Ef 4:21-22, Kol 3:5-9).

6. Helyet kap az önistenítés, a kiejtett szó teremtő erejére hivatkozva, ami David Yonggi Cho találmánya (lásd a Negyedik dimenzió című könyvet). Ehhez hasonló Pastor Chris tanítása, aki szerint minden lény magához hasonló utódot hoz létre, így Isten sem szülhet (újja) csak istent. Márpedig a teremtés a kiejtett szóval történt, ...ebből következik, hogy mi is testet öltött istenek – vagyis Krisztusok vagyunk, s így lopózik be a Panteizmus (egy ázsiai hit, mely szerint minden isten). Nem véletlen, hogy az illető, aki saját magának adta a Pastor Chris nevet (igazi nevét senki sem tudja), ő magát testben megjelent krisztusnak tartja és főpásztornak. Világviszonylatú szervezete egyfajta piramis játékra emlékeztet, ahol minden egy helyen csúcsosodik össze. Ez már átalakul bálványimádássá, amit a tíz parancsolat is tilt.

7. Megtalálhatók a csoport manipulációs technikák, az aktívabb tagok jó példával követik a vezetőt, így a többieket is ösztönzik. Egy kijelentés után rámondják: Dicsősség az Úrnak, Ámen ... Most mondjátok utánam: elfogadom, elhiszem, ..., most érintsd meg a melletted levőt és mondd..., öleld meg a melletted levőt..., kacagj ... Az imádkozásban a tehetségesebbek melegítik a légkört és magukkal ragadják a résztvevőket, majd egy lelkesítő éneket énekelnek. Így történik az érzelmi felpörgetés vagy tuningolás.

8. Helyet kap a feminizmus. Ez amúgy jellemző az egész pünkösdi / karizmatikus mozgalomra, hisz Agnes Ozman (1870-1937) volt a modern kori nyelveken szólásnak első megtapasztalója. Bátorítját a testvérnőket is a tanításra, itt nincs megkülönböztetés... hangzik. Talán az sem véletlen, hogy a legtöbb próféta az ilyen közösségekben épp nő?

9. Hangsúlyos a gazdagság és jólét evangéliuma. Egy hívő sem lehet beteg, sem szegény, az ilyen lelkeket meg kell tagadni, a szegénységet ki kell tagadni. Ez a pozitív gondolkodásnak és az önistenítésnek a következménye. Nincs helye a szenvedéssel történő formáltatásnak, a türelem általi próbatételnek és jellemformálásnak. Az áldás az, amiért harcolni kell, amit elfogadni és magunkénak kijelenteni kell és ez megold minden problémát. Pedig az ige odaszánásra tanít, ami az oltári áldozathoz hasonlít (Róm 12:1-2), ez lemondással jár – és Isten úgy alakít, hogy ha a testünket Neki alárendeljük, ő egyre inkább átformál, hasonlónak az Úr Jézushoz.

10. Érdekes még megemlíteni a politikai befolyást. Pat Robertsonra jellemző stílusban imádkoznak az országért, hívő politikusokért és a hívők növekvő befolyásáért a közéleti szerepben. Ezzel nem lenne

(Folytatás a 11. oldon)

BEMERÍTÉSEK 2010-BEN

KISKAPUS – Szeptember 26-án bemerítési ünnepre gyűlt össze a kiskapusi baptista gyülekezet. Nagy öröm volt a szívekben, mert két fehér ruhás az ünneplő gyülekezet előtt vallást tett a Krisztustól kapott új életéről a bemerítés vizében is. Az imaház zsúfolásig megtelt a közelről és távolról érkezettekkel, a faluból is sokan eljöttek, hogy a fehér ruhásokkal, a menyországgal és velünk együtt örüljenek. Az alkalmi igét Novák Zsolt gyergyói misszionárius hirdette nagy lelki erővel az 1Jn 3:1-3 alapján, a bemerítést Székely Béla Dániel lelkipásztor végezte. Az új tagoknak kívánunk kitartást, hiteles életet, növekedést és hogy bizonyágtételük legyen világos és élő. A képen láthatók balról jobbra: Novák Zsolt lp. Török Ervin, Pusztán Éva Imola és Székely Béla Dániel lp. *(Sz.B.D.)*

MAGYARREMETE – Nagy öröm volt a gyülekezetünkben október 31-én vasárnap délelőtt, amikor az öt fiatalal együtt ünnepelhettünk. Az igehirdetést Balla Frigyes testvértől hallhatuk az ApCsel 2:36-38 igeversék alapján. Az alámerítést a helyi lelkipásztor, Elekes József testvér végezte. *Gergely István, Kurucz Márta, Kurucz Rebeka, Bálint Márta, Szabó Imi* voltak a fehér ruhások (a képen balról jobbra). Kívánjuk az Úr áldását rájuk és tegye őket a gyülekezetünk oszlopaivá.

(Bálint Márta és Szabó Frida)

SZILÁGYSOMLYÓ – Augusztus 1-én a szilágysomlyói magyar baptista imaházban Dovlete Vasile és Margit bemerítkezett a Jézus Krisztus nevére és parancsára. Isten igéjét Fogarasi Dezső hirdette (testvérünk az ákosi roma gyülekezetben gyülekezeti vén). A fehér ruhások a somlyói cigánygyülekezet tagjai lettek. Szeptember 5-én négy fehér ruhás tett bizonyágot a Jézus Krisztusba vetett hitéről, igét hirdetett Steiner József debreceni lelkipásztor. A bemerítést mindkét ünnepélyen Szekrényes Pál helybeli lelkipásztor végezte. A fehér ruhások a fotón balról jobbra: Dull Zoltán, Kosarka Magda, Lengyel Katalin és Oláh Gergő. Isten áldjon meg mindannyiunkat hűséggel és engedelmisséggel Megváltónk iránt. *Szekrényes Pál*

A szolgatársi közösség titka és áldása a misszióra

(Folytatás a 3. oldalról)

A végső cél: „Népiünkért és Istenünk városaiért!” Egy szolgatársi közösség sem lehet öncélú. Megalázkodunk, megosztjuk a feladatokat, erősek vagyunk – de mindezt Isten népéért tesszük. Nem a nép szórakoztatása a célunk, hanem annak előmenetele. Nem az emberek, hanem az Úr tetszésére élünk (Gal 1:10. 1Thessz 2:4). Fő célunk a bárányok táplálása, nem pedig a kecskék szórakoztatása. Ez volt Pál célja még a börtönben is: magasztalni Krisztust! (Fil 1:20)

A kockázatvállalás

Az igében említett utolsó jellemzője a szolgatársi közösségnek az Isten akaratában való megnyugvás és annak elfogadása: „Az Úr pedig tegye azt, amit jónak lát!” Ezzel nem a tétlenség jár együtt, hanem a hitben vállalt kockázat! Ettől függ a győzelem, az áldás.

Jóáb ezzel Isten kezére bízta a harc kimenetelét. Alárendelte magát Isten akaratának: az legyen meg, amit Isten jónak lát, nem pedig az,

amit ők jónak látnak. Ez nem vakmerőség sem nem istenkísértés, hanem bátorság és hit.

A kockázat átszövi az életünket, mivel nem tudjuk, mit hoz a jövő: nem tudhatod, hogy mikor áll meg a szíved, hogy a hazafele vezető úton, nem rohan-e bele a kocsidba egy másik? Kockáztatnak vagyunk kitéve, de félünk kockáztatni az Úrért! Attól tartunk, hogy nem létező biztonságunkat megzavarja az Úrért vállalt kockázat.

A mostani felhívás azonban az, hogy merjünk kockáztatni az Úrért! Jóáb meghozott egy stratégiai döntést: nem volt különleges kijelentése arról, hogy a harc hogyan fog végződni, csupán a megszentelt bölcsesség vezette döntésében. Eldöntötte, hogy rábízta magát az Úrra, és kockáztatja az életét Isten népéért.

Helyes dolog kockáztatni az Úrért! Eszter bement a királyhoz a törvény ellenére, hogy népéért közbenjárjon: „ha azután elveszek, hát elveszek” (Esz 4:16). Sidrák, Misák és

Abednégó nem hajtott térdet az aranszobor előtt, bizonyosságot téve arról, hogy az ő Istenük kiszabadítja őket a tüzes kemencéből is, de ha nem tenné, akkor sem imádják a bálványokat (Dán 3:16-18).

Pál apostol sokat szenvedett, szolgálata nehéz volt (2Kor 11:24-28), az 1Kor 15:30-31-ben ezt írta: „veszélyeztetjük magunkat minden pillanatban. Naponként halál révén állok.”

Munkatársai is hozzá hasonlóak voltak, mint Barnabás („kik életüket tették kockára a mi Urunk Jézus Krisztus nevéért” - ApCsel 15:26), Epafróditus („a Krisztus dolgáért jutott majdnem halálra, kockára tévén életét” - Fil 2:30), Akvila és Priscilla („akik az én életemért a saját nyakukat tették le” - Róm 16:3).

Misszionáriusok sírhelye domborul más országokban, csak azért, mert „Életüket nem kímélték mind halálig” (Jel 12:11).

Tegyünk mi is hasonlóképpen! Érdemes élni, vagy akár meghalni is az Úr ügyéért! „Az Úr pedig tegye azt, amit jónak lát!”

BORZÁSI ISTVÁN lp. Szilágyperecsen

„Órállók” (Folytatás a 9. oldalról)

önmagában semmi baj, ha nem járatják volna már le az amerikai és a magyarországi karizmániások magukat a politikai ambícióik miatt. Nekünk nem a politikát kell megváltoztatni, hogy megváltozzon egy ország légköre, hanem a megváltozott embereken keresztül változhat meg a társadalmunk!

11. Így szinte észre sem vevődik a háttérben folyó agy mosás. A tagok a régi közösségről áthangolódnak az újra, a személyes elfogadottság miatti vágytól vezetve beolvadnak a csoportba és új tekintély forrásokat fogadnak el. A Biblia is új megvilágításba kerül Pastor Chris áhítatos könyvének keresztül, melynek címe: a Realitás Rapszódiaja. Egy néhány kifejezés is, mint az: áldás, kenet, prófécia, kijelentés, szabadulás, szentség új tartalommal telik meg lassan.

Kijelentéseim sarkosak és túlzónak tűnhetnek, ez azért van így, mert a félelmeim is nagyok és nem merem ezt a jelenséget babusgatni, hanem mindentől óvakodnék, ami rossznak látszik.

Az Úr legyen hozzánk irgalmas, mert amíg egyrészt a karizmániás mozgalomban meglátjuk a veszélyeket, azt is látunk kell másrészt, hogy körülöttünk vannak szomjazó lelkek. Olyanok, akik többre vágynak, és őszinte keresésükben jutottak ezen közösségekbe, így vezették félre őket. Tartsunk komoly önvizsgálatot! Ők azért vágynak többre, mert nálunk nem elégedtek meg! Nekünk buzgóbbaknak kell lennünk, hogy tűz jöjjön az

imáinkra az égből, hogy bizonyosságtevéseinkre megtérjenek a szomszédaink és a munkatársaink. Ha betér hozzánk valaki, az ne az egyházas és lapos vallásos életet tapasztalja meg, hanem találkozzon közöttünk az élő Istennel.

Ha a hívő életünk csak szépen összeillesztett formai dolgok gyűjteménye, ha hiányzik belőlünk a törődő és áldozatot vállaló szeretet, ha nincs buzgó imaéletünk, ha nem halljuk meg Isten üzenetét az ő igéjéből, ha megszokottá váltak az istentiszteleteink, ha csak a törvény lesújtó erejét gyakoroljuk, de a krisztusi megbocsátást nem..., és sorolhatnám, AKKOR MEGÚJULÁSRA VAN SZÜKSÉG.

És a megújulás velem kell kezdődjön és velünk! Az ének és zenék ritmusa, az újkori irányzatok követése, vagy egyéb istentiszteleti formák változtatása (tapsolás, kézfelemelés...) nem fognak bennünket megújítani!!! Ha nem leszel Krisztusban egészen újjá, akkor bárhova mész, bármit csinálsz, magaddal viszed a problémáidat és csak saját magadat csapod be! Az Úr őrizzen meg bennünket és ÚJÍTSON MEG MINKET!!! Minden probléma amivel találkozunk magában hordozza a növekedés lehetőségét is, Saul üldözte a jeruzsálemi hívőket, akik így bejárták a környéket evangélizálva. Imádkozzunk és kérjük Istent, hogy a jelen karizmániás problémák tüzeiben újítson meg bennünket az Úr és tegye hitelesebbé az életünket és a bizonyosságtevésünket.

ALBERT ISTVÁN ZSOLT lp., Bihar

EBWU konferencia Budapesten

November 18-21 között volt megtartva Budapesten az Európai Baptista Nőszövetség (EBWU) vezetői konferenciája. 28 országból összesen 53 nő és 2 férfi volt jelen.

A konferencia témája: *Lépésben a Lélekkel*. Fő előadók voltak: Karen Smith – az Egyesült Királyságból, Didi Oprenova Bulgáriából, Jaap Dijkstra Hollandiából és Nemeshegyi Horváth Anna Magyarországról. Dicsőítés vezetők voltak Amy Oprenova és Steffi Georgieva, mindketten Bulgáriából.

Nemeshegyi Anna beszélt a Szentlélek munkálkodásáról az Őszövetség, az Újszövetség idején, szerepéről a mai gyülekezetben, valamint a Lélek ajándékairól és gyümölcseiről.

Didi Oprenova előadásában arra biztatott, hogy gondoljuk át, „ki is vagyok”. Nem más, mint egy szerető, hatalmas és csodálatos Isten képmására teremtett lény, kegyelemből megváltva és a Szentlélek által a hűséges és gondviselő Isten jelenlétével megajándékozva. Mária, Jézus anyja példáján keresztül a szolgáló vezetőre irányította figyelmünket.

Karen Smith a tanítványság és istentisztelet témával tartott előadást. Figyelmeztetett, hogy Istennel és egymással való közösségre vagyunk elhívva. Bátorított, hogy ne akarjunk csak fogyasztók lenni, hanem ajánljuk fel teljes életünket a szolgálatra.

Magyar ajkú küldöttek és a vezetők: Bálint Ibolya, Szilágyi Borika, Nagy Marika (Vajdaság), Újvári Anikó (EBWU-titkár, Mo.), Livija Lame (EBWU-elnök, Lettország), Kovács Ildikó (Mo.)

Jaap (az egyik férfi Hollandiából) a küldetésről tartott előadást. Figyelmeztetett, hogy az idő rövid, ezért jól használjuk ki azt, úgy hogy Krisztust hordozzuk ebbe a bűnbetegségben szenvedő világba. Ha ezt tesszük, akkor lépést tartunk a Lélekkel.

Részünk volt abban a kiváltságban is, hogy végighallgathattuk az egyes országok képviselőinek beszámolóját a nők által végzett munkáról, valamint a tavaly Hawain megtartott BVSZ választói konferenciájáról, amikor négy évre megválasztották a BVSZ Női szakosztályának új vezetőjét is, Raquel Contreras-t, aki Chile-ben él. Vasárnap együtt részesültünk az úrva-

csorában. A négy nap alatt sikerült régebbi kapcsolatokat elmélyíteni és újakat kötni, imakéréseket megosztani egymással. Azóta az EBWU skóciai vezetőségi tagja, Margaret Brown minden héten e-mailben értesít bennünket az imatémákról, ezzel is éltetve a kapcsolatot az egyes országok baptista női között.

Az EBWU vezetőségi tagjai minden hétfőn imádkoznak az egyes tagországokban élő nőkért.

A Hunor hotelben, kellemes környezetben eltöltött négy nap, a finom ételek, lelki táplálékok, testvéri, baráti beszélgetések, együtt imádkozás emlékeztetésekre lesznek számunkra.

(Sz.B.)

Kedves nőtestvéreim! Köszönjük, hogy 2010-ben is csatlakoztatok az imádkozó nők csoportjához! Haladjunk együtt „Lépésben a Lélekkel”, hordozzuk Krisztust ebben a sötét világban! Fogadjuk meg Pál tanácsát: „Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért.”

Az imanapi gyűjtésünkkel a következőket támogatjuk:

- felnőtt nők írni-olvasni és keresztyén alapokra való tanítása Afrikában (Szudán, Burundi, Uganda)
- új női vezetők képzése Ausztráliában
- Debóra-ház, Baja California, Mexikó – fizikai és szellemi menedék veszélyben levő nők számára
- az Európai Baptista Nőszövetség projektjeit.

A nőszövetséghez az alábbi gyülekezetekből érkezett imanapi adomány:

Nagyvárad 1. sz. gyül. – 575 lej, Szalontai körzet - 300, Mihályfalvi gyül. - 150, Biharpüspöki körzet – 590, Szilágybagos - 400, Nagyvárad-Rogériusz - 400, Nagyvárad-Betlehem - 160, Vajdahunyad - 110, Zilah - 200, Szilágy-somlyó - 100, Kolozsvár - 300, Zerind - 20, Bihar - 170, Belényes és Remete - 737 lej és 1000 Ft, Diószeg - 100 lej, Egrespatak - 230, Erked - 300, Brassó - 240, Kémer - 350, Kraszna - 500, Szilágypercesen - 600, Szilágynagyfalu - 230, Sarmaság - 100, Szilágyzentkirály és Ardó - 200, Barót - 35 lej; Homoródszentmárton - 50, Szalárd - 100, Hadadnásd - 130, Székelykeresztúr - 65, Arad 1. sz. gyül. - 200 lej; Lupény - 120, Szatmár - 620, Újváros - 42, Berettyószéplak - 150, Varsolc - 75, Ipp - 200, Margitta - 200, Fugyi - 200, Sepsiszentgyörgy - 100, Ürmös - 120, Csíkszereda és Szentegyháza – 184 lej.

A nőszövetség munkáját 2010-ben adományukkal támogatták: Kiss Anikó - 250 lej; Borzási Dávid - 100 lej;

Imre Elza - 140 lej, szilágyosomlyói nőtestvérek - 100 lej; szilágybagosi nőtestvérek - 200 lej; Kovács Zsolt - 65 lej. Minden kedves adományozónak köszönjük az áldozatát, kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje életüket továbbra is!

A nőszövetség pénztárosa: SZILÁGYI BORBÁLA

A Csáki házaspár: 50 éve együtt

Meglátogattam Csáki Ferencet és Terézt, a nagyváradi Betlehem gyülekezet tagjait, hogy megtudjam, mi a titka 50 éves házasságuknak. Örömmel fogadtak és csakhamar felelevenedett a múlt, az esküvői ünnepség: „Szépek voltunk, mert fiatalok voltunk” – hangzik el az első kedves emlék a házaspár részéről. „Kirendeltek számunkra egy egy-szoba-konyhás lakrészt, ott kezdtük a közös életet. Otthonossá tettük, s majd később itt születtek meg a gyerekeink.”

Két fiúk született. A gyerekek, majd az unokák voltak az életükben a legfontosabbak. A templom és az imádságos lelkület teljesen háttérbe szorult. Isten kegyelméből Ferenc fiúk megtért és ezután a dolgok kezdtek kicsit megváltozni. Ettől kezdve a családban jelen volt az IGE. Teri nényiben volt vágyakozás Isten után, de az élet gondjai elnyomták az igemagvakat.

Nyugdíjba lépés után azonban valóban komoly változás állt be a házaspár életében. Az azelőtt nagymotoros, mindig tetre kész ezermester Feri bácsi súlyosan megbetegedett. Depresszióval társuló bipoláris agysorvadást állapítottak meg. Ez a betegség emlékezet kieséssel,

memória zavarral jár, majd az értelmi funkciók jelentős beszűkülésével. Az orvosok több esetben is elbúcsúzásra szólították fel a házaspárt. Az esély a gyógyuláshoz egy az egy millióhoz volt.

Nyolc éven át fekvőbetegként ápolták Feri bácsit. Ezalatt az idő alatt azonban Teri néni megtért. A rádióban hallott a Betlehem-gyülekezet evangélicizációs alkalmairól és a lélektől vezetettve felkereste az imaházat, majd nyolc fiatal mellett 2004 őszén ő is megkeresztelkedett.

Otthonuk az imádság házává változott. Többen is imádkoztak a nagybetegért, és Feri bácsit egyre jobban kezdte érdekelni az élet. Óriási öröm volt látni, hogy az az ember, akinek az orvosok már nem jósoltak több időt ebből a földi létből meggyógyul és az agytevékenységei teljes mértékben helyreállnak.

Ma már tisztán, érthetően beszél, vásárol, sőt mi több ő figyelmezteti feleségét, ha egy számlát elfelejtettek kifizetni. „Olyan fiatalos vagy” – jegyzi meg mindeközben Teri néni.

Napjaik áhítatos légkörben, bibliaolvasással telnek. Az atyafiak szívesen gyűlnek náluk össze imádkozni, hiszen a csodálatos gyógyu-

lást átélve Feri bácsi sem tudja letagadni, hogy milyen nagy, és mennyire jó az Úr. Teljes szívvel követi őt, így 2010 októberében ő is megkeresztelkedett. Feri bácsi mostani mottója a Zsolt 118,17-23: „Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úrnak cselekedeteit!”

S, hogy mi volt az elmúlt ötven év titka? A kölcsönös tisztelet és szolgálaton túl a rengeteg figyelmesség, kedveskedés melynek én is tanúja lehettem.

Köszönöm, hogy betekintést engedtek házasesetükbe, amiből megtanulhattam többek között azt is, hogy mennyire fontosak az egymáshoz intézet kedves szavak.

NAGY ANNA, Nagyvárad

Kettős aranymenyegző Szamosújváron

2010. november 21-én a szamosújvári gyülekezet a magyar misszió elindulásának 15-ik évfordulóját tartotta. A jubileumi ünnepség sok emlékezetes mozzanata közül egyet

szeretnék most kiemelni. Megható jelenet volt, amint Kis-Juhász Vilmos testvér felszólítására két idős házaspár Isten megtartó szeretetének tanúbizonyságaként odaállt az ünneplő gyülekezet elé. **Bakó András** és **Klára** augusztusban (bal oldali fotón), **Kiss Dániel** és **Ilonka** (jobb oldali fotón) pedig októberben töltötte házasságkötésük 50-ik évfordulóját.

Mindazok számára, akik őket ismerik, példák lehetnek az egymás iránti szeretetben és tiszteletadásban, az Úr és az Ő népe iránti ragaszkodásban. Miután dr. Borzási István testvér felolvasta a 127-ik és a 128-ik Zsoltárt, a két férfitestvér adott hálát a házasesetükben tapasztalt áldásokért, Isten kegyelméért, ami a megpróbáltatások idején is védőn ölelte körül családjukat.

A két házaspárért Kovács István (Kolozsvár) testvér imádkozott,

majd a családtagok virágcsokorral, a gyülekezet üdvözlő énekkel köszöntötte őket.

Ez a különleges, kettős aranymenyegzői megemlékezés is egyértelmű bizonyítéka volt annak, hogy „mind boldog az, aki féli az Urat; aki az Ő útiban jár!” (Zsolt 128:1)

KISS LEHEL lp., Szamosújvár

AKIK HAZAMENTEK

KISKAPUSI KÖRZET

A kiskapusi gyülekezet november 29-én kísérté utolsó útjára **Szász Erzsébet** testvérnőt, akit életének 78-ik, házasságának 60-ik évében türelmesen viselt, hosszas betegség után szólított el a mindenható Isten. Testvérnőnk fiatal éveiben elfogadta az Úr Jézust, hűséges maradt hozzá és a gyülekezethez. Népes család és nagyszámú hallgatóság vette körül a koporsót. A temetésen a helyi lelkipásztor (Mal 3:16-20), Bálint Pál lp. (Jn 12:24-26) hirdette az igét, a sírnál Bakó József (2Tim4:6-8) szólt a vigasztalás igéit a feltámadás reménységéről.

Január 4-én Kiskapuson özv. **Jászoly Katalin** testvérnőnk temetésén vettünk részt, elkísérve utolsó földi útjára. Teremtő Istenünk 71 évvel ajándékozta meg e siralom völgyében. Koporsóját két fia, rokonai és nagyszámú hallgatóság vette körül. A gyászistentiszteleten Isten megszólító igéje hangzott az 1Móz 50:24, a nyitott sírnál pedig a 2Kor 5:1-10 alapján, Székely Béla Dániel lp. tolmácsolásában. A gyász fájdalmát enyhítették még a gyülekezet ének és zenekarának felemelő szolgálatai.

Mákófalván, október 20-án, **Horváth Erzsébet** testvérnőnk váratlanul hazaköltözött. Temetésén fájó szívvel, de Isten végzésében megnyugodva vettünk részt. Vigasztalást jelentett, hogy bár élete alkonyán, de megismerte az Úr Jézust személyes megváltójaként és hűségesen követte mindvégig. Még pár nappal halála előtt ott volt az imaházban, örömtől sugárzó arccal tett bizonyosságot és arra kérte a jelenlevőket, hogy imádkozzanak a családjáért, hogy ők is megtérhessenek.

A gyászos háznál a vigasztalás igéit és a megmenekülés evangéliumát Máté Miklós lp. a Lk 12:36-40, Székely Béla Dániel lp. a 2Tim 4:6-8 alapján kiáltották.

A temető kertben Oláh Lajos lp. a 2Kor 1:3-5 alapján szólt a megszorodottakhoz. Jelen volt és szolgált a kiskapusi gyülekezet ének és zenekara. Vágyunk, hogy Isten adjon új megtérőket e kis gyülekezetben és vigasztalja a gyászoló hátramaradottakat. (Sz.B.D.)

Borbély József 87 évet kapott Istentől. Testvérünk a rátoni baptista gyülekezet tagja volt. Megtérése után hűségesen látogatta a gyülekezetet. Temetése november 6-án volt. A gyászistentiszteleten igét hirdetett Gál Győző lelkipásztor a Jn 5:24-29 alapján magyar és román nyelven, a temető kertben pedig Kiss Zoltán helybeli lelkipásztor az Ez 37:11-14 alapján. Mind a háznál, mind a temetőben a krasznai baptista gyülekezet ének és zenekara szolgált. Az Úr vigasztalja meg a gyászoló családot! **Papp István**

Rátonban november 16-án kísértük utolsó útjára **Kovács Zsuzsannát**, aki életének 84-ik évében, hosszú betegség után távozott az élők sorából. A háznál igét hirdetett Budai Lajos (Zsolt 21:3-5) és Bándi Sándor (Mt 11:28-30) lelkipásztor. A nekro-

lógot Simon András lp. olvasta fel. A temető kertben Kiss Zoltán helybeli lp. és Papp László lp. (Róm 13:11-14) hirdetett igét. A gyászistentiszteleten a népes család és a nagyszámú hallgatóság előtt a krasznai gyülekezet ének- és zenekara szolgált. Isten pótolja a megüresedett helyet és vigasztalja a gyászoló családot! (P.I.)

November 1-én, Székelyhídon, özv. **Smeták Lászlóné** (szül. Szabó Irénke) testvérnőnk kísértük el utolsó földi útjára, aki 80 évet élt e földi honban. Testvérnőnk az Úr hűséges szolgálója volt, sokáig vasárnapi iskolai tanító, rendszeresen mondott szavakat a gyülekezetben, sokféle szolgálatból igyekezett kivenni részét. Hosszas betegsége közepette is bizonyosságot tett arról, hogy milyen fontos számára Teremtője és Megváltója. A temetésen a vigasztaló igét Fazakas György lelkipásztor (diószegi körzet) hirdette, majd Balla Frigyes gyülekezet vezető szolt az elköltözött testvérnőnk kitartó hitéről. Az alkalmi énekkart Bokor Barnabás karnagy vezette. Az Úr vigasztalja a gyászoló hozzátartozókat! (Csorján Barna)

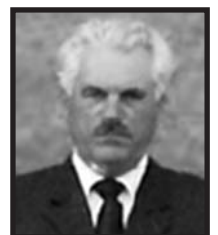
Szentegyházán január 5-én utolsó útjára kísértük **Vitus (Lántzki) Amáliát**. Testvérnőnk 94 éves korában

szólította haza az Úr. Életében sok szenvedést kellett megtapasztalnia: harminckét évesen özvegy maradt és egyedül nevelte négy gyermekét, a nehéz években a Megváltójába vetett hite, bizalma vitte előre. Mindenki előtt példa volt a hitben, az Úrban való öröme és buzgósága a fiatalokat is megszegyénítette. Idős korában is még sok igeverset tudott kívülről, valamint nagyon sokat imádkozott családjáért, a gyülekezetért és az egész városért. Amíg tehette a gyülekezeti alkalmakat is rendszeresen látogatta, mindig kész volt az Úr magasztalására. Gyakran mondta: „az Úr legyen a dicsőség”, akkor is, amikor betegágyából már nem tudott felkelni. Hálás szívvel és a viszontlátás reményében vettünk tőle búcsút. A temetésen Szabó Szilárd, a gyülekezet meghívott lelkipásztora szolgált a 2Tim 4, 7-8 alapján, valamint Borzási Gyula lp. az 1Pt 1, 3-9 alapján. Hála Istennek, hogy testvérnőnkéről valóban elmondható: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam: Végezetre eltételek nekem az igazság koronája”. (Sz. Sz.)

December 8-án temetésre gyűlt össze az értarcsai gyülekezet, **Szigeti Lajos** diakónus testvért kísértük el utolsó földi útján, akit 74 esztendőskorában szólított haza Teremtője.

Testvérünk 1936. június 3-án született református családban. Már fiatalon kántorként szolgált a templomban. Rövid keresés után 1959-ben bemerítkezett, és hűségesen szolgált a baptista gyülekezetben. Kivette ☩

Pásztori paradoxon

Pásztornak, vezetőnek lenni nem könnyű. Aki az ellenkezőjét mondja, az hazudik, jobb esetben csak nem tudja, hogy mit beszél.

A pásztori szolgálat egy szép és megjutalmazásra elkészített szolgálat, de nem könnyű. A legnehezebb az, amikor jót teszel valakivel, és ő szembefordul veled. Ezt mindig nagyon nehéz feldolgozni, és általában vissza is vet egy lépéssel, amikor kezünket-lábunkat törjük, hogy segítsünk valakin, de ő szeretetlenül hazugságot mond rólunk. Egyetlen teológián sem tanítják, hogyan kell nyugodtnak maradni, amikor az arcodba vágnak, amikor egy testvér néhány perccel az istentisztelet előtt igen méltatlanul és szeretetlenül beszél veled. Ezek után nem könnyű a szószékre állni és pozitív üzenetet közvetíteni. Mégis megteszed! Miért? Mert pásztor vagy.

Akkor is jót teszel, amikor az emberek bántanak. Micsoda paradoxon. Vajon hány orvos gyógyítana egy olyan beteget, aki a praxisa tönkretételén ügyködött? Melyik igazgató tartaná meg a cégnél azt az embert, aki hazudott róla, és aláasta a tekintélyét? Itt van a szolgálatunk paradoxona*. Mi nemhogycsak megtartjuk az ilyen embereket magunk körül, hanem igyekszünk gyógyítani őket, és joggal érezzük úgy, hogy elveszítettünk egy bárányt, amikor elmennek a gyülekezetből. Miért? Mert pásztorok vagyunk.

Egy felmérés szerint a foglalkozások között a (lelki)pásztorok a második legveszélyeztetettebb csoport a szívinfarktusra. Miért? Mert a pásztorok – a sajátjukon túl – hordozzák mások terheit is. A pásztor sokat aggódik. A pásztor gyakran gyötrődik. A pásztor csaknem mindenbe bele van kever(ed)ve. A pásztor mindenki mással törődik...

Az atyafiak legtöbbször ezt észre sem veszik, mert legtöbbjük el van foglalva a saját életével. Nem látják azt az áldozatot, amit a pásztorok hoznak. Nem látják azt, amikor meglopod saját magad, hogy nekik adhass. És te nem is akarsz, hogy lássák. Miért? Mert te gondjukat akarsz viselni, őszintén segíteni szeretnél nekik. Mert te egy pásztor vagy. *(Megjelent a Békehírnök 2007. július 8-i számában.)*

* paradoxon: egymásnak látszólag ellentmondó állítások.

James Smith nyomán: FILEMON ZSOLT

„Mi nemhogycsak megtartjuk az ilyen embereket magunk körül, hanem igyekszünk gyógyítani őket”

⇒ a részét a missziómunkából, látogatta a körzetet.

1993-ban diakónussá avatták. Életéről elmondható, hogy mindvégig örömmel szolgálta az Urat. Elköltözését hosszas betegeskedés előzte meg. A december 6-án bekövetkezett halála előtt két héttel ünnepelték feleségével házasságkötésük 50. évfordulóját. Utolsó napjaiban az „*Én nem tudom, mit akarsz velem*” kezdetű éneket énekelgette.

Temetésén a vigasztalás ígét Bodor Sándor lelkipásztor (Lk 2:25-32) és Balla Frigyes székelyhídi gyülekezet-vezető (Péld 8:17) tolmácsolta. A sírnál a körzet lelkipásztora, Szabó András hirdette az ígét. A gyászszertartás alatt egy összevont énekkar szolgált. Az Úr vigasztalja a családtagokat és a gyülekezetet! **(Cs.B.)**

Az USA-ból, *Bíró Janka névitől* kaptuk a hírt, hogy **Molnár Irma** január 1-én este, 9 óra 20 perckor, szív-roham következtében elhunyt. Testvérnőnk valamikor

tagja volt a marosvásárhelyi magyar baptista gyülekezetnek, 1988-ban 49 évesen távozott az Amerikai Egyesült Államokba, idén, január 10-én lett volna 72 éves. Hálásak vagyunk érte Istennek, sokat szolgált nekünk angol nyelvtudásával. **(Vass Gergely)**

Nagyváradon, 2011 január 16-án, **Nagy Gyuláné** testvérnőt *(Weis, szül. Benedek Irénke)* hosszantartó betegségéből Teremtő Ura magához hívta három nappal előbb, hogy betöltötte volna a 65. életévét. Földi sátorházának temetése január 18-án volt. Mennyei Atyánk vigasztaló ígétjét Dr. Giorgiov Adrián lelkipásztor (Ézs 61:1-2) és Megyesi József ny. lelkipásztor (1Tim 6:8, Péld 3:20) alapján hirdették. A szép számban megjelent végtisztességet tevők mellett a gyülekezet énekkara és a fúvószenekar szolgált. Az Úr Szentlelke adjon erőt és vigasztalást egyetlen fiának és özvegyen maradt férjének. **(M.J.)**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

TÁBOROZÁS A HARGITÁN 2011-BEN

Kedves gyerekek, fiatalok és szülők!

A Hargita Keresztyén Tábor 2010-es év táborozási programja a következő:

- június 20 - 28. **1. gyermekhét** (7-14 évesek)
- június 30 - július 8. **2. gyermekhét** (7-14 évesek)
- július 11 - 19. **tinihét** (13-15 évesek), szervezi Sallai Jakab és Mária
- július 21 - 29. **1. ifihét** (15 éven felüliek)
- augusztus 1 - 6. **hallássérültek** (siketek) hete
- augusztus 8 - 13. **roma gyermekhét** (7-15 évesek, magyar nyelvet is beszélő roma gyerekek), szervezi Borzási Istvánné Márta
- augusztus 15 - 23. **2. ifihét** (15 éven felüliek)
- aug. 29 - szept. 2. **lelkipásztor-családok hete**

A táborozás *vacsorával kezdődik*, és reggelivel ér véget.

A gyermek- és tinihét

A gyermekheteken és a tinihéten a helyek száma 120. A táborozási díj 300 RON személyenként.

A hátrányos anyagi helyzetű gyerekek a következő támogatásban részesülhetnek:

100 RON támogatást igényelhetnek a nagyon hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 200 RON)

50 RON támogatást igényelhetnek a hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 250 RON).

Ifihetek

Az ifiheteken a helyek száma 150.

A táborozási díj a szálláshely minősége szerint van meghatározva:

A.) 300 RON személyenként a húszágyas szobákban (közös fürdőszobával),

B.) 350 RON személyenként a négy-, vagy hat-ágyas szobákban (közös fürdőszobával),

C.) 400 RON személyenként a két vagy három-ágyas szobákban (saját fürdőszobával).

A hátrányos anyagi helyzetű fiatalok a következő támogatásban részesülhetnek:

100 RON támogatást igényelhetnek a nagyon hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 200 RON)

50 RON támogatást igényelhetnek a hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 250 RON). Támogatást csak az A. és B. csoportban szállásolt táborozók részére adhatunk.

A kedvezmény feltételei

A kedvezményt csak azok a gyermekek és fiatalok vehetik igénybe, akik az alábbi feltételek valamelyikének eleget tesznek:

- nagy családok gyerekei (4 vagy több gyerekes családok)
- egyedülálló szülők gyerekei
- állami gondozásban élő gyerekek és fiatalok

- olyan családok gyerekei, ahol az egy főre eső jövedelem nem haladja meg az 500 RON-t (beszámítva mindenfajta jövedelmet – a nem hivatalosat is).

A támogatást írásban kell kérvényezni a támogatást kérvényező űrlap pontos kitöltésével. A kérvényt a helyi gyülekezet lelkipásztorának vagy előljárójának kell láttatnia.

Előleg

Jelentkezéskor kérünk 50 RON/fő előleget kifizetni. Az előleg névre szóló és csak abban az esetben adjuk vissza, ha a jelentkező elfogadható okból nem tud eljönni táborozni.

Orvosi igazolás

Minden táborozó számára a családi orvosnak pontosan ki kell töltenie a jelentkezési laphoz mellékelt orvosi igazolási űrlapot (védőoltások listájával együtt). A táborozási hét kezdetekor a kitöltött űrlapot a táborozónak át kell adnia a Táborban tartózkodó egészségügyi kádernek.

Jelentkezési lapok

Minden gyülekezet lelkipásztorának rendelkezésére bocsátjuk a jelentkezési ívet, a támogatás igényléséhez szükséges, illetve a családi orvos által kitöltendő űrlapot. Az űrlapokat szabadon lehet fénymásolni, és le lehet tölteni a tábor honlapjáról (<http://www.hargitacamp.ro>) illetve igényelhetők a Szövetség székhelyén és a Tábor igazgatójának elérhetőségein is.

A jelentkezési lapot, az előleget és a támogatást igénylő űrlapot a következő címre kell elküldeni:

Hargita Keresztyén Tábor

Borzási Gyula, igazgató

Șos. Ciucului, Km 106

535800 Vlăhița, Jud. Harghita

Mobil: 0735 500008

E-mail: borzasi@hargitacamp.ro

Szeretettel várunk a Táborba: **BORZÁSI GYULA**